

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J.F.Kennedyja 11

2. P-2030/2019.-50

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Beatrix Crnogorac, u pravnoj stvari tužitelja: ALLIANZ ZAGREB d.d., Zagreb, Heinzelova 70, OIB: 23759810849, kojeg zastupa punomoćnica Iva Markotić Bagatić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Hanžeković & Partneri iz Zagreba, Radnička cesta 22, protiv tuženika: ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Franjo-Krešimir Šenjuga, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate novčane tražbine u iznosu od 25.748,82 eura, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 01. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 21. srpnja 2026.

presudio je

- I. Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976 da tužitelju ALLIANZ ZAGREB d.d., Zagreb, Heinzelova 70, OIB: 23759810849 isplati iznos od 10.748,82 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25.06.2026. pa do isplate po stopi određenoj člankom 29. st.2.Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15. dana.
- II. Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976 da tužitelju ALLIANZ ZAGREB d.d., Zagreb, Heinzelova 70, OIB: 23759810849 isplati iznos od 10.677,02 eura na ime dospjele zakonske zatezne kamate koja je tekla na iznos od 22.557,85 eura za razdoblje 29.03.2018. do 12.06.2026., sve u roku 15 dana.
- III. Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976 da tužitelju ALLIANZ ZAGREB d.d., Zagreb, Heinzelova 70, OIB: 23759810849 isplati iznos od 1.241,17 eura na ime dospjele

zakonske zatezne kamate koja je tekla na iznos od 3.190,96 eura za razdoblje 27.06.2019. do 12.06.2026., sve u roku 15 dana.

- IV. Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976 naknaditi tužitelju ALLIANZ ZAGREB d.d., Zagreb, Heinzelova 70, OIB: 23759810849 parnični trošak u iznosu od 4.398,70 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21. srpnja 2026. isplate po stopi propisanoj čl. 29. ZOO-a koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za ti postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je u ovoj pravnoj stvari povučena tužba za iznos od 15.000,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 18. listopada 2019. podnio tužbu u kojoj navodi kako tužitelj prema tuženiku ima dospjelo nepodmireno potraživanje u iznosu glavnice od 194.004,49 kn uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate. Navedeno potraživanje jest regresno potraživanje nastalo po osnovi isplate naknade štete koju isplatu je tužitelj izvršio trećoj osobi kao oštećeniku, a za koju štetu je odgovoran isključivo osiguranik tuženika dakle u konačnici tuženik.

Potraživanje je dospjelo isplatom odštete oštećenoj osobi kako slijedi: iznos od 169.962,18 kn dana 28.03.2018. i iznos od 24.042,31 kn dana 26.06.2019.

Tužitelj je navedene iznose odštete isplatio navedenih datuma postupajući sukladno sudskim odlukama i to po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj P-671/2012. od 23. veljače 2018. i pravomoćnoj presudi Županijskog suda u Karlovcu poslovni broj GŽ-57/2019. od 08. svibnja 2019., a sve temeljem zaključene police osiguranja autoodgovornosti kod tužitelja broj 04011491446, a po kojim osnovama je oštećenom Antoniu Ogresti pripalo pravo na naknadu štete u isplaćenom iznosu.

Ukazuje da je tuženik u navedenom parničnom postupku sudjelovao kao prvoumješač (ranije tvrtka Jadransko osiguranje d.d.). Vezano za sami predmetni štetni događaj, dana 20.02.2011. pojašnjava kako se dogodila prometna nezgoda u mjestu Mokošica u kojoj je sudjelovao Daniel Zonić koji je upravljao vozilom marke Suzuki Swift, registarske oznake DU-805-DU koji se uključivao u promet na županijsku cestu, a da se nije uvjerio da navedenom radnjom neće ugroziti sudionike u promet ili imovinu, pri čemu je Hrvoje Raguž koji je upravljao vozilom marke Opel Kadett, registarske oznake DU-778-AI i u kojem vozilu je kao putnik bio oštećeni Antonio Ogresta, krećući se nedopuštenom brzinom, izbjegavajući sudar, prešao na suprotnu prometnu traku udario je u osobno vozilo marke Volkswagen Golf, registarske oznake DU-592-EF kojim je upravljao Pjero Kusijanović.

Vozilo Opel Kadett, reg.oznake DU-778-AI osigurano je kod tuženika po polici autoodgovornosti broj 068000701903, a kojim vozilom je Hrvoje Raguž upravljao

predmetnog dana i izazvao prometnu nesreću. Oštećeni Antonio Ogresta bio je putnik u vozilu Opel Kadett, reg.oznake DU-778-AI.

Vozilo Volkswagen Golf, reg.oznake DU-592-EF osigurano je kod tužitelja po polici autoodgovornosti broj 04011491446. Osiguranik tužitelja tj. tužitelj ni na koji način nije odgovoran za nastanak predmetnog događaja odnosno štete.

Tužitelj nadalje navodi kako u smislu pitanja građansko-pravne odgovornosti osiguranika tuženika za nastanak štetnog događaja, tj. krivnje za prometnu nezgodu, time i odgovornost tuženika za podmirenje nastale štete odnosno regresnog potraživanja koje je predmet ovog postupka, ističe se da je navedeno pitanje već pravomoćno riješeno i to presudom naslovnog suda Visokog trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PŽ-3582/2015 od 27. rujna 2017. Potvrđujući prvostupanjsku presudu kojom je tuženiku (tada pod tvrtkom Jadransko osiguranje d.d.) naloženo tužitelju isplatiti određeni novčani iznos na ime regresnog potraživanja, također nastalog iz predmetnog štetnog događaja, Visoki trgovački sud RH u obrazloženju presude jasno naveo da s obzirom na nalaz i mišljenje prometnog vještaka te ga dovodeći u kontekst s ostalim dokazima u spisu, proizlazi da se osiguranik tuženika kretao nedopuštenom brzinom te je izbjegavajući nalet na vozilo ispred sebe koje se uključivalo u promet, skrenuo na lijevu stranu kolnika kojom prilikom je došlo do sudara s vozilom osiguranika tužitelja. Smatra kako iz isprava i dokaza u spisu proizlazi da je osiguranik tuženika isključivo kriv za nastanak štetnog događaja. Tužitelj po pitanju odgovornosti tj. krivnje osiguranika tuženika za nastanak štetnog događaja poziva na pravomoćna utvrđenja iz ovosudnog spisa posl.br. P-411/14 tj. iz sudskih odluka u tom postupku te dokaznih materijala koji prileže cit. spisu.

Po pitanju visine potraživanja tužitelja koje je predmet ovog postupka ukazuje se da je tužitelj isplatu odštete oštećenoj osobi izvršio po pravomoćnim presudama Općinskog suda u Dubrovniku posl.br. P-671/12 od 23. veljače 2018.g. i Županijskog suda u Karlovcu posl.br. GŽ-57/2019 od 08. svibnja 2019., a u kojim parničnim postupcima je tuženik sudjelovao kao umješač. Tužitelj je više puta pozivao tuženika da podmiri predmetni regresni dug te ga je upoznao s poduzetim radnjama i njegovoj regresnoj odgovornosti, međutim tuženik se na navedene pozive oglušio i dug do danas nije podmirio.

S obzirom da je osiguranik tuženika isključivo odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja dakle i štetu koja je predmet ovog postupka, to je jasno da je tuženik dužan namiriti tužitelju cjelokupni regresni dug na ime isplaćene odštete oštećenoj osobi, a što proizlazi iz svih gore navedenih činjenica i predloženih dokaza.

2.U odgovoru na tužbu tuženik priznaje nastanak štetnog događaja i činjenicu da je vozilo reg.oznake DU 778 AI bilo osigurano policom osiguranja od automobilske odgovornosti kod tuženika na dan 20.02.2011. Nije sporno da je vozilo reg.oznake DU 592 EF na dan prometne nezgode bilo osigurano kod tužitelja policom osiguranja od automobilske odgovornosti.

U prometnoj nezgodi od 20.02.2011., uz gore navedena vozila, sudjelovalo je vozilo reg.oznake DU 805 DU kojim je upravljao Daniel Zonić, koji je kod kritične zgrade oduzeo prednost prolaska vozilu reg.oznake DU 778 AI osiguranom kod tuženika. Osporavaju se činjenične i pravne tvrdnje tužbe o isključivoj odgovornosti osiguranika tuženika Hrvoja Raguža za nastanak ove prometne nezgode, jer je za nastanak iste u većoj mjeri kriv vozač Daniel Zonić koji je inicijalno stvorio opasnu situaciju u prometu obzirom je oduzeo prednost prolaska osiguraniku tuženika Hrvoju Ragužu.

Osporavaju se i tvrdnje o isplatama odštete oštećenoj osobi jer tuženiku uz tužbu nisu uopće dostavljeni dokazi o isplati novčanog iznosa od 24.042,31 kn od

strane tužitelja, dok je dokumentacija o isplati preostalog iznosa u dostavljena u loše čitljivoj kopiji, radi čega tuženik osporava tvrdnje pod točkom II/ tužbe.

Vozilo reg.oznake DU 805 DU, kojim je Daniel Zonić kritične zgrade oduzeo prednost prolaska osiguraniku tuženika i skrivio prometnu nezgodu, bilo je u vrijeme nastanka prometne nezgode osigurano policom osiguranja od automobilske odgovornosti kod Croatia osiguranja d.d. Zagreb.

Ističe kako je sporno između stranaka pitanje odgovornosti, odnosno krivnje vozača motornih vozila koja su sudjelovala u ovoj prometnoj nezgodi, sve primjenom odredbe čl.1072. Zakona o obveznim odnosima.

Osnovom navedenog, tuženik u svojem odgovoru na tužbu osporava isključivu krivnju svojeg osiguranika za nastanak predmetne prometne nezgode, jer je za nastanak iste u najvećem omjeru kriv vozač vozila reg.oznake DU 805 DU, za koje vozilo je u vrijeme nastanka prometne nezgode bila zaključena polica osiguranja od AO kod Croatia osiguranja d.d. Zagreb.

U privitku odgovora na tužbu dostavlja se presuda Općinskog suda u Dubrovniku K-264/11 od 30.01.2012. kojom je Daniel Zonić, osiguranik Croatia osiguranja d.d. Zagreb, proglašen krivim i osuđen zbog izazivanja prometne nezgode na način da je oduzeo prednost prolaska vozilu osiguranom kod tuženika.

U izreci kaznene odluke, a osnovom provedenih dokaza u kaznenom postupku, između ostalog, nalaza i mišljenja prometnog vještaka dipl.ing.Branke Burić, utvrđene su slijedeće činjenice u dinamici ove prometne nezgode, i to: da je vozač Daniel Zonić, koji je upravljao vozilom reg.oznake DU 805-DU suprotno odredbama čl.43. st.2. u svezi st.1. i čl.45. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, na način da se nepropisno uključivao u promet na kolnik županijske ceste 6254, prometnicu s prednošću prolaska; oduzeo prednost prolaska Hrvoju Ragužu koji je upravljao vozilom osiguranim kod tuženika reg.oznake DU 778-AI i kretao se prometnicom s prednošću prolaska na koju se Daniel Zonić nepropisno uključivao, a radi čega je, Hrvoje Raguž, u cilju izbjegavanja naleta na vozilo DU 805-DU koje mu je oduzelo prednost prolaska nepropisnim uključivanjem u promet, bio prisiljen skrenuti vozilom na suprotni kolni trak uslijed čega je došlo do naleta na vozilo osigurano policom osiguranja od AO kod tužitelja reg.oznake DU 592-EF.

Tuženik ukazuje da je u konkretnom slučaju inicijalno opasna situacija u prometu stvorena od strane vozila reg.oznake DU 805-DU, osiguranog kod Croatia osiguranja d.d. Zagreb, koje vozilo je oduzelo prednost prolaska vozilu osiguranika tuženika, uslijed čega je vozač vozila osiguranog kod tuženika bio prisiljen reagirati u pokušaju izbjegavanja naleta na to vozilo.

Osnovom navedenog, tuženik u svojem odgovoru na tužbu, pozivom na odredbu čl.1072. Zakona o obveznim odnosima, osporava isključivu krivnju svojeg osiguranika za nastanak predmetne prometne nezgode, jer je za nastanak iste u najvećem omjeru kriv vozač vozila reg.oznake DU 805 DU za koje vozilo je u vrijeme nastanka prometne nezgode bila zaključena polica osiguranja od AO kod Croatia osiguranja d.d. Zagreb.

Uz navedeno, tuženik ističe i prigovor isključenja odgovornosti za štetu iz razloga jer Antonio Ogresta nije bio vezan sigurnosnim pojasom, a što je bilo u uzročnoj vezi s zadobivanjem tjelesnih ozljeda u prometnoj nezgodi.

3. Tijekom postupka izvršen je uvid u dokumentaciju sadržanu u spisu i zatražen je spis K-406/12. Općinskog suda u Dubrovniku i P-671/12 Općinskog suda u Dubrovniku te je proveden dokazni postupak vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Petar Škavić, stalni sudski vještak iz područja medicine rada i prometnim

vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Pero Todorović, dipl.ing., stalni sudski vještak za cestovni promet i procjenu vozila.

4.Sukladno čl. 7. st. 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a temeljem čl. 219. st. 1. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

5.Predmet spora između stranaka je regresna tražbina tužitelja Allianz osiguranja d.d. Zagreb temeljem odredbe čl. 963. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/08, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21,114/22, 156/22, 155/23, 69/26 dalje: ZOO)za isplaćeni iznos naknade imovinske i neimovinske štete po prometnoj nezgodi od 20.02.2011. u kojoj su sudjelovala motorna vozila i to; osobno vozilo „OPEL“ tip „Kadett“ reg.oznake DU 778 AI osigurano policom osiguranja od kod tuženika; osobno vozilo „VOLKSWAGEN“ tip „Golf V“ reg.oznake DU 592 EF na dan prometne nezgode bilo osigurano kod tužitelja policom od AO i osobno vozilo marke „SUZUKI“ tip „Swift“ reg.oznake DU 805 za koje vozilo je u vrijeme nastanka prometne nezgode bila zaključena polica osiguranja od AO kod Croatia osiguranja d.d. Zagreb.

6.U postupku nije sporan nastanak štetnog događaja i činjenica da je vozilo reg.oznake DU 778 AI bilo osigurano policom osiguranja od automobilske odgovornosti kod tuženika na dan 20.02.2011., kao i da vozilo reg.oznake DU 592 EF na dan prometne nezgode bilo osigurano kod tužitelja policom osiguranja od automobilske odgovornosti. Tuženik osporava isključivu odgovornost njegova osiguranika za nastanak štetnog događaja.

7.Prema odredbi čl. 1072. st. 1. ZOO-a kad je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila, svu štetu snosi vlasnik vozila koji je isključivo kriv za štetni događaj. Ako postoji obostrana krivnja, svaki vlasnik odgovora drugomu za njegovu štetu razmjerno stupnju njegove krivnje (čl. 1072. st. 2. ZOO-a). S obzirom na to da je u konkretnom slučaju riječ o šteti koju su si prouzročili vlasnici motornih vozila međusobno, svojom krivnjom, to se njihova međusobna odgovornost prosuđuje se prema pravilima koja reguliraju odgovornost po osnovi krivnje (subjektivna odgovornost).

8.U nalazu i mišljenju od 04. veljače 2025. stalni sudski vještak Pero Todorović, dipl.ing., stalni sudski vještak za cestovni promet i procjenu vozila, mišljenja je:

1. Kako je primarni kontakt u sudaru uspostavljen je između desnih dijelova prednjih strana vozila osiguranika tuženika i vozila osiguranika tužitelja.;

2. Mjesto sudara se nalazilo na lijevom pješčanom proširenju (gledano u smjeru kretanja vozila osiguranika tuženika). Mjesto sudara i sudarni položaj vozila predloženi su na slici 5.;

3.U trenutku sudara vozilo osiguranika tuženika se u cijelosti kretalo po sebi lijevom pješčanom proširenju brzinom od 38 km/h. U trenutku reakcije (zbog uključivanja u promet vozila kojim je upravljao Daniel Zonić), vozilo osiguranika tuženika se kretalo brzinom od 89 km/h.;

4.U trenutku reakcije kao i u trenutku sudara, vozilo osiguranika tužitelja se kretalo brzinom od 54 km/h.;

5.Na mjestu štetnog događaja brzina je privremenom prometnom signalizacijom (radovi na cesti) bila ograničena na 30 km/h.;

6. Pri brzini ograničenja osiguranik tuženika bi uz istovjetnu reakciju kakvu je imao kritične zgode uspio vozilo zaustaviti na pripadajućoj prometnoj traci, te na takav način izbjeći štetni događaj.

9. Na ročištu održanom 26. ožujka 2026. saslušan je stalni sudski vještak Pero Todorović, dipl. ing., stalni sudski vještak za cestovni promet i procjenu vozila, koji je iskazao da u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 4. veljače 2025.

Vještak je naveo da je, kako je već obrazloženo u nalazu i mišljenju, vozač Raguž, da se kretao brzinom od 30 km/h, odnosno brzinom dopuštenom ograničenjem, i uz istovjetnu reakciju kakvu je imao kritične zgode, mogao izbjeći nalet na vozilo ispred sebe bez prelaska u lijevu prometnu traku.

U odnosu na mogućnost izbjegavanja naleta pri brzini od 89 km/h, vještak je iskazao da, s obzirom na to da nije poznat položaj vozila kojim je upravljao Daniel Zonić, nije moguće egzaktno analizirati mogućnost izbjegavanja naleta pri toj brzini kojom se kretao Opel Kadett. Dodao je da je vozač Opela nalet pokušavao izbjeći skretanjem i kočenjem, pri čemu se takva reakcija u praksi poduzima kada se opasnost uoči na relativno maloj udaljenosti. Slijedom toga, ocijenio je da vozač Opel Kadetta bez reakcije skretanjem ulijevo ne bi uspio izbjeći nalet na vozilo ispred sebe.

Vještak je nadalje naveo da je u konkretnim okolnostima prilagođena brzina kretanja iznosila 30 km/h, što je ujedno predstavljalo i ograničenje brzine na mjestu štetnog događaja određeno privremenom prometnom signalizacijom zbog izvođenja radova na cesti.

U odnosu na pitanje uzroka predmetne štete, vještak je izjavio da se radi o pitanju koje izlazi iz okvira njegove stručne ingerencije kao prometnog vještaka jer se odnosi na pravna pitanja vezana uz prometne nezgode. Istaknuo je da je u nalazu i mišljenju navedeno kako se mjesto naleta nalazilo izvan lijevog ruba kolnika, gledano u smjeru kretanja vozila osiguranika tuženika. Također je naveo da, da je vozilo osiguranika tuženika zadržalo kretanje svojom desnom prometnom trakom, do sudara sasvim sigurno ne bi došlo.

10. U ponovljenom postupku (nakon povrata u prijašnje stanje), na ročištu održanom 1. srpnja 2027., saslušan je stalni sudski vještak Pero Todorović, dipl. ing., koji je iskazao da bi se, u slučaju da nije došlo do uključivanja vozila registarske oznake DU-805-DU u promet s asfaltnog proširenja s desne strane, osiguranik tuženika i njegovo vozilo neometano nastavili kretati svojom desnom prometnom trakom. U takvoj situaciji ne bi bilo potrebe za njegovom reakcijom niti za prelaskom vozila u lijevu prometnu traku, zbog čega je realno očekivati da bi se vozilo osiguranika tuženika mimoišlo s vozilom osiguranika tužitelja bez fizičkog kontakta.

Vještak je izjavio da bi se, da je vozilo osiguranika tuženika nastavilo kretati svojom desnom prometnom trakom, mimoišlo s vozilom osiguranika tužitelja bez fizičkog kontakta, što znači da bi u toj varijanti predmetni sudar bio izbjegnut.

11. U nalazu i mišljenju od 17. ožujka 2025., stalni sudski vještak dr. Petar Škavić, stalni sudski vještak iz područja medicine rada, naveo je da je oštećenik Antonio Ogresta, rođen 27. veljače 1992. godine, stradao dana 20. veljače 2011., oko 21,00 sat, u prometnoj nesreći kao suvozač (putnik na prednjem sjedalu) u vozilu osiguranika tuženika, koje je sudjelovalo u sudaru s osobnim vozilom kojim je upravljao osiguranik tužitelja.

Pregledom i tijekom liječenja oštećenika utvrđene su sljedeće ozljede: višestruki prijelom desne bedrene kosti, razderotina kože desnog obraza, prijelom desne jagodične kosti te prisutnost krvi u desnoj gornjočeljusnoj šupljini. Vještak je utvrdio da su navedene ozljede nastale u predmetnoj prometnoj nesreći uslijed udarca desnom

natkoljenicom i desnom stranom lica oštećenika u tupu tvrdu prepreku unutar kabine vozila. Navodi kako iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je primarni kontakt u sudaru ostvaren između desnog dijela prednje strane vozila osiguranika tuženika i desnog dijela prednje strane vozila osiguranika tužitelja. Nadalje, proizlazi da je vozilo osiguranika tuženika u sudaru bilo izloženo promjeni brzine od 53 km/h, uslijed čega su osobe u vozilu imale tendenciju snažnog pomaka prema naprijed i udesno. Istodobno s naglim i silovitim pomakom tijela oštećenika prema naprijed i udesno došlo je i do opsežne deformacije te skraćanja kabine vozila osiguranika tuženika u prednjem desnom dijelu, odnosno na mjestu suvozača, što proizlazi iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka te fotografija iz dokumentacije očevida. Vještak je zaključio da su ozljede oštećenika nastale kao posljedica istodobnog naglog i silovitog pomaka tijela prema naprijed i udesno te skraćanja kabine vozila, pri čemu je do ozljeda došlo udarcem desne natkoljenice i desne strane lica o tupu tvrdu prepreku unutar kabine vozila ispred i desno od mjesta na kojem je oštećenik sjedio.

Nadalje, vještak je naveo da bi se, u slučaju da oštećenik nije bio vezan sigurnosnim pojasom, s obzirom na dinamiku sudara i oštećenja vozila, očekivao nastanak izrazito teških ozljeda glave i trupa. Budući da takve ozljede nisu utvrđene, zaključio je da je oštećenik u trenutku prometne nesreće bio vezan sigurnosnim pojasom te da je zadobio utvrđene ozljede unatoč njegovu korištenju, zbog istodobnog naglog i silovitog pomaka tijela prema naprijed i udesno te skraćanja kabine vozila.

12. Sud je ocijenio vjerodostojnim i stručnim nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za cestovni promet Pere Todorovića od 4. veljače 2025. te njegov iskaz dan na raspravama održanim 26. ožujka 2026. i 1. srpnja 2026.

13. Iz navedenog nalaza i mišljenja vještaka Pere Todorovića proizlazi da je osiguranik tuženika u trenutku reakcije upravljao vozilom brzinom od 89 km/h, iako je na mjestu prometne nezgode, zbog privremene prometne regulacije uslijed izvođenja radova na cesti, najveća dopuštena brzina iznosila 30 km/h. Vještak je izričito naveo da bi pri brzini od 30 km/h, uz istovjetnu reakciju vozača, osiguranik tuženika uspio zaustaviti vozilo na svojoj prometnoj traci te izbjeći nalet na vozilo ispred sebe bez prelaska na lijevu stranu kolnika.

14. Nadalje, iz nalaza proizlazi da se mjesto sudara nalazilo izvan lijevog ruba kolnika gledano u smjeru kretanja vozila osiguranika tuženika te da do sudara ne bi došlo da je vozilo osiguranika tuženika ostalo u svojoj prometnoj traci. Iako je vještak naveo da je reakcija vozača bila potaknuta uključivanjem vozila Daniela Zonića u promet, istodobno je jasno istaknuo da bi pri dopuštenoj brzini vožnje osiguranik tuženika mogao izbjeći štetni događaj bez napuštanja svoje prometne trake.

15. Sud smatra da nepropisno uključivanje Daniela Zonića u promet predstavlja okolnost koja je zahtijevala reakciju vozača osiguranika tuženika, ali ne predstavlja pravno odlučujući uzrok nastanka štete između vozila osiguranika stranaka. Neposredni uzrok sudara bio je prelazak vozila osiguranika tuženika na suprotnu prometnu traku pri brzini gotovo trostruko većoj od dopuštene. Takvim postupanjem osiguranik tuženika postupio je protivno pravilima sigurnosti cestovnog prometa te je upravo njegovo ponašanje bilo odlučujući uzrok nastanka šetnog događaja.

16. Sud pritom posebno cijeni činjenicu da je prometni vještak utvrdio kako bi pri poštivanju ograničenja brzine od 30 km/h osiguranik tuženika mogao izbjeći i vozilo

koje se uključivalo u promet i prelazak na suprotnu prometnu traku, čime bi u cijelosti bio izbjegnuta predmetni sudar. Stoga okolnost da je vozač Daniel Zonić prethodno oduzeo prednost prolaska ne isključuje niti umanjuje građanskopravnu odgovornost osiguranika tuženika prema tužitelju.

17. Sud je prihvatio i nalaz medicinskog vještaka dr. Petra Škavića iz kojeg proizlazi da je oštećenik Antonio Ogresta u trenutku prometne nezgode bio vezan sigurnosnim pojasom, zbog čega nije osnovan ni prigovor tuženika o doprinosu oštećenika nastanku ili opsegu štete.

18. Budući da je tužitelj predmetni iznos isplatio temeljem pravomoćnih sudskih odluka oštećeniku, a sud je utvrdio da za štetu isključivo odgovara osiguranik tuženika, tužitelj osnovano potražuje iznos od 25.748,82 eura / 194.004,49 kn na temelju odredbe čl. 963. ZOO-a

19. Nadalje, prema članku. 29. st. 1. ZOO-a, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Kako je utvrđeno da je tuženik u zakašnjenju s ispunjenjem novčane obveze, to on pored glavnice duuguje i kamatu od dana isplate tužitelja po pravomoćnim presudama oštećenicima (list 7. do 11. spisa) pa je tužbeni zahtjev osnovan i u tom dijelu.

20. Međutim tužitelj je podneskom od 30.06.2026. specificirao tužbeni zahtjev na način da je povukao tužbu za iznos od 15.000,00 eura obzirom na činjenicu da je tuženik tijekom trajanja postupka izvršio uplate i to na ime glavnice bez kamata dana 12.06.2026. iznos od 7.500,00 eura, dana 24.06.2026. iznos od 7.500,00 eura. Navedenim uplatama tuženik je nakon pokretanja postupka djelomično podmirio glavno potraživanje tužitelja, ali nije podmiren preostali dio glavnog potraživanja u iznosu od 10.748,82 eura.

21. Slijedom navedenog obzirom na to da je sud utvrdio nakon izvedenog dokaznog postupka u ovoj pravnoj stvari da je potraživanje tužitelja u cijelosti osnovano to je riješeno kao u izreci Rješenja ovog suda i u točki I. izreke ove presude.

22. Nadalje tužitelj je navedenim podneskom specificirao tužbeni zahtjev na načine da osim preostalog nepodmirenog dijela glavnog potraživanja u iznosu od 10.748,82 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama ostale su nepodmirene i dospjele zakonske zatezne kamate u iznosu od 10.677,02 eura, a koje su na iznos od 22.557,85 eura tekle u razdoblju od 29.03.2018 od 12.06.2026. i zakonske zatezne kamate u iznosu od 1.241,17 eura koje su na iznos od 3.190,96 eura tekle u razdoblju od 26.04.2019. do 12.06.2026.

23. Prema čl. 31 st. 2. ZOO-a, na iznos neisplaćene kamate može se zahtijevati zatezna kamata od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njezinu isplatu.

Zatezne kamate nastaju kao posljedica zakašnjenja dužnika u ispunjenju novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja. Kamate su akcesorna tražbina u odnosu prema glavnoj tražbini sve do trenutka prestanka glavne tražbine. Nakon što dužnik plati glavicu, zatezne kamate se osamostaljuju i dopušteno ih je posebno potraživati, bilo neobračunate, u relativnom iznosu na plaćenu glavicu za razdoblje od dospijeaća do isplate, bilo, kao ovdje, obračunate u apsolutnom iznosu za određeno razdoblje, ali ovdje tužitelj potražuje obračunate kamate bez daljnjih zakonskih kamata

24. Tuženik je paušalno na ročištu osporio obračun navedenih kamata , ali nije naveo zbog čega je konkretno obračun nije valjan te nije predložio izvođenje dokaza radi utvrđenja sporne činjenice(članak 219. ZPP-a). Slijedom navedenog, sud je tužbeni zahtjev ocijenio osnovanim te je odlučio kao u točkama II. i III. izreke presude.

25. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. ZPP-a. Visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022., 138/23, 107/25; dalje u tekstu: OT).

26. Sud je tužitelju priznao trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku za sastav tužbe od 18.10.2019. (Tbr. 8. t. 1. OT-a) u iznosu od 500,00 eura, sastava podneska od 21.02.2020. u iznosu od 500,00 eura, pristupa na ročišta održana 21.09.2021., 09.12.2021., 25.03.2026. i 01.07.2026. (Tbr. 9. t. 1. OT-a), svako u iznosu od 500,00 eura, što ukupno iznosi 3.000,00 eura, odnosno 3.750,00 eura s uračunatim PDV-om od 25%, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 270,76 eura i na presudu u iznosu od 377,94 eura, pa ukupan priznati parnični trošak iznosi 4.398,70 eura te je odlučeno kao u točki IV presude.

U Zagrebu, 21. srpnja 2026.

SUDAC:
Beatrix Crnogorac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u 2 primjerka za Sud i po jedan za svaku protivnu stranku, u roku od 15 (petnaest) dana računajući od dana dostave ove presude. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba u kojoj su izneseni razlozi zbog koji se ona ne može podnijeti bit će odbačena, kao nedopuštena (čl. 467. st. 1., 3., 4. i 5. ZPP-a).

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku uz nalog na pristojbu za presudu u iznosu od 377,94 eura
2. Tuženiku po punomoćniku
3. Spis u kalendar 30 dana – parnična pisarnica

Broj zapisa: **9-3088b-052f0**

Kontrolni broj: **0aa33-f8124-6a220**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BEATRIX CRNOGORAC, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.